

Τοπικοί Άγιοι

ΠΟΡΤΑΡΙΑ 2002

Περιεχόμενα

- A. Εισαγωγή
- B. Στόχος και σκοπός της εργασίας
- Γ. Οι τοπικοί μας Άγιοι
 - 1. Ο Άγιος Σταμάτιος
 - 2. Ο Άγιος Απόστολος ο Νέος
 - 3. Ο Άγιος Τριαντάφυλλος
 - 4. Ο Όσιος Διονύσιος
 - 5. Ο Όσιος Γεράσιμος
 - 6. Ο Όσιος Συμεών
 - 7. Ο Όσιος Γεδεών
 - 8. Ο Άγιος Ρηγίνος
- Δ. Παράρτημα φωτογραφιών και άλλων πληροφοριών
- E. Απόψεις

A. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η Εικόνα της «Σύναξης των Αγίων» που υπάγονται στην Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδας υπήρξε η αφορμή για την συγγραφή αυτής της εργασίας. Απεικονίζει στο κέντρο την Παναγιά την Ξενιά που την πλαισιώνουν Άγιοι της περιοχής μας Η Ορθόδοξη εκκλησία μας έχει να αναδείξει κατά την διάρκεια της παρουσίας της αναρίθμητους Αγίους, Αποστόλους, Οσίους Μάρτυρες, Ομολογητές και Ιεράρχες. Μεταξύ αυτών σημαντική θέση κατέχουν οι Νεομάρτυρες.

Νεομάρτυρες ονομάζονται όλοι οι Μάρτυρες οι οποίοι έζησαν και μαρτύρησαν στα χρόνια της τουρκοκρατίας. Οι Μάρτυρες αυτοί μπόρεσαν μέσα στα σκοτεινά αυτά χρόνια να διατηρήσουν σταθερή την πίστη τους και με το αίμα που έχυσαν να ακολουθήσουν τον δρόμο που χάραξε ο Ιησούς Χριστός.

Οι νέοι μάρτυρες αυτοί πραγματικά ακολούθησαν το παράδειγμα των πρώτων μεγάλων Μαρτύρων, όπως π.χ. του Μηνά, του Γεωργίου, του Δημητρίου, του Θεοδώρου. Πολλοί από αυτούς, αν και ακόμα αμούστακα παιδιά, έδειξαν αξιοθαύμαστο ηρωισμό εμπρός στο θάνατο και δεν δειλάστηκαν από τις υποσχέσεις των τυράννων. Ήταν παιδιά του υπόδουλου ελληνισμού και κατάγονταν από απλές και ενάρετες οικογένειες. Σ' αυτούς θα συναντήσουμε τον κτίστη, τον ναύτη, τον ψαρά, τον έμπορο, τον αγρότη, τον κηπουρό, τον παντοπώλη, τον σερβιτόρο, τον κουρέα, τον γουναρά, τον φούρναρη, τον βοσκό, τον ζωγράφο. Ανεξάρτητα λοιπόν απο την ιδιότητά τους, οι άνθρωποι αυτοί κατάφεραν με αντίτιμο την ζωή τους να στραφούν εναντίον του τουρκικού ζυγού που με την βία και τον εξαναγκασμό προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν και να υποδουλώσουν τον λαό μας.

Πολλοί είναι οι Άγιοι που πλαισιώνουν την περιοχή μας των οποίων τα ονόματα θα τα αναφέρουμε μόνο επιγραμματικά: Δαμιανός, Συμεών, Διονύσιος, Απόστολος ο Νέος, Ζηναίδα, Βησσαρίωνας, Γεδεών, Γεράσιμος, Λαυρέντιος, Σταμάτιος, Φιλομίλλα, Τραντάφυλλος.

Σ' αυτές τις σελίδες θα αναφερθούμε διεξοδικά σε Νεομάρτυρες της περιοχής μας που κατέχουν ξεχωριστή θέση στις καρδιές του λαού μας: τον Άγιο Νεομάρτυρα Σταμάτιο από τον Άγιο Γεώργιο Νηλείας Πηλίου, τον Άγιο Νεομάρτυρα Απόστολο τον Νέο από τον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου και τον Άγιο Νεομάρτυρα Τριαντάφυλλο από την Ζαγορά του Πηλίου. Παράλληλα, θα γίνει λόγος για την ζωή και το έργο του Αγίου Διονυσίου, του Αγίου Γερασίμου, του Αγίου Συμεών του Νέου και του Αγίου Γεδεών. Τέλος, θα αναφερθούμε σε έναν άλλο Άγιο, τον Άγιο Ρηγίνο της Σκοπέλου.

B. Σκοπός

Να καλλιεργήσουν τα παιδιά αξίες και ιδανικά ανάλογα με το πνεύμα του χριστιανισμού.

Να διαμορφώσουν τα παιδιά στάσεις και τρόπους ζωής χρήσιμους για την μετέπειτα πορεία τους σε έναν κόσμο που επιβάλλει διαρκώς ηθική εγρήγορση.

Στόχος

Να γνωρίσουν τα παιδιά από κοντά την ζωή και το έργο των Αγίων του τόπου τους.

Να συνειδητοποιήσουν το μέγεθος της προσφοράς και της δράσης τους.

Να καταγράψουν τις εντυπώσεις που αποκομίζουν από την δράση τους με ενέργειες σημερινών ανθρώπων.

Σύνδεση με άλλα μαθήματα

Τα παιδιά μπορούν να συνδιάσουν την ζωή και το έργο των Αγίων αυτών με γεγονότα αξιοσημείωτα της **τοπικής** μας **ιστορίας** καθώς και να επισημάνουν **γεωγραφικά** τις περιοχές δράσης τους.

Διδακτικές ενέργειες μαθητικές δραστηριότητες

Επίσκεψη στην ενορία των Αγίων Αναργύρων και συνομιλία με τους ιερείς.

Επίσκεψή σε βιβλιοθήκες και βιβλιοπωλεία προκειμένου να συγκεντρωθεί το απαραίτητο υλικό.

Διανομή φυλλαδίων και άλλων πληροφοριών απαραίτητων για την κατανόηση του σκοπού του μαθήματος και ταυτόχρονη καταγραφή των απόψεων των παιδιών.

Χρήση Η/Υ και internet.

Υλικά

Δημιουργία χάρτη προκειμένου να εντοπιστεί γεωγραφικά ο χώρος δράσης των Αγίων.

Φυλλάδιο από χρήση Η/Υ για την διαμόρφωση εποπτικού υλικού και παρουσίαση της δραστηριότητας στο σχολείο.

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΆΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ

Ο Άγιος Σταμάτιος γεννήθηκε στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας. Η ακριβής ημερομηνία γέννησής του δεν είναι γνωστή, αλλά μπορούμε να την τοποθετήσουμε με σιγουριά στο β' μισό του 17^{ου} αιώνα. Τα ονόματα των γονιών του δεν μας είναι γνωστά, όμως έγκυρες πηγες παρμένες από την περιοχή της γέννησής του επιβεβαιώνουν την καταγωγή του από το γνωστό γένος των Σταματοπουλέων που άκμασε την εποχή της τουρκοκρατίας. Ακόμη και σήμερα, οι παλιοί γέροντες του χωριού επδεικνύουν ερείπια κάποιου σπιτιού υποστηρίζοντας ότι είναι το πατρικό του Σταματίου, καθώς και παλιά βρύση τη λεγόμενη « του Σταματοπούλου» ή «του Αγίου Σταματίου η βρύση».

Την εποχή κατά την οποία έζησε ο Σταμάτιος, η περιοχή της Θεσσαλομαγνησίας υπάγονταν φορολογικά στον Σουλτάνο. Συνέβη εκείνα τα χρόνια να φτάσει στην περιοχή αυτή ένας αγάς, απεσταλμένος του ίδιου του Σουλτάνου, με σκοπό την συλλογή των βασιλικών φόρων.

Ο αγάς έκανε τόσες αδικίες και αυθαιρεσίες που κατάφερε να εξουθενώσει οικονομικά τους υπόδουλους Αγιοργείτες. Ήταν τόσο αυταρχικός που οι κάτοικοι του Αγίου Γεωργίου, μην έχοντας την δυνατότητα να ανταποκριθούν στις παράλογες απαιτήσεις του Σουλτάνου, αποφάσισαν να στείλουν εκπροσώπους πρεσβεία στην Υψηλή Πύλη, δηλ. στην Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να εκφράσει τα παράπονά τους.

Σκοπός και ελπίδα τους ήταν η δίκαια κρίση και η αλάφρωση από τους βαρύτατους φόρους. Εκεί απευθύνονται στον βεζύρη, τον επίτροπο του Σουλτάνου. Επικεφαλής της αντιπροσωπείας αυτής ήταν ο ίδιος ο Σταμάτιος γιατί ήταν από τους πιά άξιους και ξεχώριζε για τα αγνά του αισθήματα.

Το τόλμημά τους ήταν πολύ μεγάλο, και γίνονταν ακόμα πιο επικίνδυνο, αν αναλογιστούμε ότι ο αγάς, του οποίου τα αδικήματα πήγαιναν να καταγγείλουν στον Βεζύρη, είχε στενή φιλία με τον ίδιο, όπως αυτό θα φανεί αργότερα και από τα μαρτύρια του Σταματίου.

Αφού λοιπόν παρουσιάστηκαν μπροστά στον Βεζύρη, με ικεσίες και με κλάματα παρακαλούσαν για το δίκαιο αίτημά τους. Όμως οι παρακλήσεις τους, όχι μόνο δεν βρήκαν καμιά ανταπόκριση, αλλά προκάλεσαν και την οργή των Τούρκων, οι οποίοι τους καταδίωξαν με ξυλοδαρμούς και άγριες μαστιγώσεις. Επειδή ο χαρακτήρας του Σταματίου δεν επέτρεπε να ανεχθεί όλη αυτή την αδικία, ήταν από τους πρώτους που υπέστησαν όλη αυτή τη βίαιη συμπεριφορά.

Κάποιοι φίλοι του αγά, βλέποντας τον Σταμάτιο να διαμαρτύρεται περισσότερο από του άλλους, και μη μπορώντας να ανεχθούν αυτή του την γενναιότητα, τον κατηγορήσαν ότι ήταν παλιά μουσουλμάνος και αλλαξοπίστησε στο Βόλο έχοντας ασπαστεί την χριστιανική θρησκεία.

Βεβαίως αυτή ήταν η μόνη κατηγορία με την οποία μπορούν να δικάσουν τον Σταμάτιο, γιατί η μουσουλμανική θρησκεία απαγόρευε την απάρνησή της και τιμωρούσε με θάνατο όσους το έκαναν αυτό.

Την κατηγορία αυτή ο Σταμάτιος την αντιμετώπισε με θάρρος και ο βεζύρης, επειδή δεν είχε άλλα στοιχεία τον παρέδωσε στον ιεροδικαστή(καδή) που ήταν υπεύθυνος για τέτοια θέματα. Σε ερώτηση του ιεροδικαστή ο Σταμάτιος απάντησε ότι άδικα τον συκοφαντούν: «...**εγώ τέτοιο πράγμα δεν έκανα, αλλά και ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό μου τέτοια σκέψη...**». Μετά από αυτή την απάντηση ο ιεροδικαστής τον προτρέπει να αλλάξει τώρα θρησκεία: «κάνε το τώρα και έλα στην δικιά μας θρησκεία». Ο νεομάρτυρας ακούγοντας τα παραπάνω λόγια λέει με θάρρος: «... **ποτέ δεν θα μπορούσα να κάνω τέτοια αμναλία και να αρνηθώ τον Χριστό μου. Καλύτερα να πεθάνω και να είμαι με τον Χριστό μου, παρά να πεθάνω σ' ένα κόσμο με χίλιες δόξες και αναπαύσεις...**». Ο κριτής ακούγοντας την θαρραλέα αυτή απάντηση του υπόσχεται: «...**Αν γίνεις Τούρκος, θα σε κάνω πρώτο του παλατιού μου και θα σου δώσω πλούτο πολύ και δόξα και τιμή**».

Τα λόγια του Βεζύρη ήταν όμως μάταια, καθώς ο Σταμάτιος έμενε σταθερός στην πίστη του. Χαρακτηριστικά έλεγε: «... **εγώ σαν πλούτο και δόξα αγέραστη και ζωή αιώνια και τιμή έχω τον Χριστό μου, που κατοικεί στους ουρανούς. Οι δικές σου οι τιμές είναι μάταιες και φθαρτές και γρήγορα θα χαθούν μαζί μ' εκείνους που τις επιδιώκουν...**» Στη συνέχεια ο Βεζύρης προχώρησε σε φρικτά βασανιστήρια που είχαν σαν σκοπό να λυγίσουν το ηθικό του και την πίστη του. Ο Βεζύρης, εντυπωσιασμένος από την πίστη του Σταματίου αποφασίζει για άλλη μία φορά να τον δελεάσει με υλικά αγαθά και άλλες υποσχέσεις. Βλέποντας όμως ότι οι υποσχέσεις δεν παρασύρουν τον Άγιο, αρχίζει τις φοβέρες και τις απειλές, δηλώνοντας ότι θα τον παρασύρει ξανά σε φρικτά βασανιστήρια. Για άλλη μία φορά ο Άγιος δεν πτοείται απαντώντας: «...**ακόμα και αν μου δώσεις χίλιους θανάτους, εγώ ποτέ δεν θα αρνηθώ τον Θεό μου, αλλά είμαι έτοιμος να βασανίζομαι στο όνομά του για όλη μου την ζωή**».

Αυτή η ομολογία έκανε την οργή του Τούρκου να ξεσπάσει και αμέσως αποφασίζει τον αποκεφαλισμό του Σταματίου. Ο δήμιος πήρε βίαια τον Άγιο και αφού τον οδήγησε μπροστά στο βασιλικό παλάτι, δίπλα από την Αγία Σοφία, τον αποκεφάλισε, στις 15 Αυγούστου του 1680. Η μνήμη του τιμάται την πρώτη Κυριακή μετά τις 15 Αυγούστου με λατρευτικές εκδηλώσεις στον Άγιο Γεώργιο Νηλείας, όπου στον ναό του Αγίου Γεωργίου του έχει αφιερωθεί παρεκκλησί και εικόνα.

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΆΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ο Άγιος Απόστολος ο Νέος γεννήθηκε το 1667 στον Άγιο Λαυρέντιο του Πηλίου από τους χριστιανούς Κωνσταντίνο και Μελώ. Η εποχή εκείνη ήταν πολύ δύσκολη για τους Έλληνες αφού οι τούρκοι δυνάστες βασάνιζαν και ταλαιπωρούσαν τον υπόδουλο ελληνισμό που πλέον δεν είχαν κανένα δικαίωμα στη ζωή αλλά μόνο βασανιστικές υποχρεώσεις. Οι γονείς του Αποστόλου με πολύ κόπο και ιδρώτα κέρδιζαν τα απαραίτητα για την ζωή, αλλά πέθαναν νωρίς και έτσι ο Απόστολος σε ηλικία 15 χρονών έμεινε ορφανός. Επειδή όμως στην Ελλάδα δεν υπήρχαν δουλειές αναγκάστηκε να ξενιτευτεί στην Κωνσταντινούπολη όπου βρήκε δουλειά σε κάποια ταβέρνα

Εκείνη την εποχή οι κάτοικοι του Πηλίου βασανίζονταν από τους τούρκους και βρίσκονταν σε άθλια κατάσταση εξαιτίας των μεγάλων φόρων. Οι κάτοικοι του Αγίου Λαυρεντίου αποφάσισαν να στείλουν αντιπροσωπεία προς τον διοικητή της περιοχής αυτής, τον Βοεβόδα, για να μεσολαβήσει και να μαλακώσει την συμπεριφορά του προς τους χριστιανούς. Η κατάσταση όμως αυτή όχι μόνο δεν βελτιώθηκε αλλά έγινε και πολύ χειρότερη, γιατί ο Βοεβόδας έκρινε τις επιστολές αυτές ως πλαστές και τις έσχισε με μίσος. Συνέλαβε τους αγγελιοφόρους, τους βασάνισε, τους χαρακτήρισε ως πανούργους και μάλιστα τρεις από αυτούς ο ίδιος τους οδήγησε στην φυλακή επειδή κατά την γνώμη του ήταν επαναστάτες και ένοχοι της έσχατης τιμωρίας. Η είδηση αυτή συντάραξε τους κατοίκους του Αγίου Λαυρεντίου που φοβήθηκαν για την ζωή των συμπατριωτών τους και έτσι αποφάσισαν να στείλουν αντιπροσωπεία στην ίδια την βασιλομήτορα για να την παρακαλέσουν να επέμβει και να ελευθερώσει τους φυλακισμένους συντρόφους τους.

Η αντιπροσωπεία αυτή ζήτησε από τον Απόστολο να συμμετάσχει, γιατί και την γλώσσα γνώριζε και την πόλη και αυτός αφηφώντας τους κινδύνους δέχτηκε με μεγάλη χαρά να συνταχθεί το έγγραφο με το οποίο θα παρακαλούσαν την βασιλομήτορα να μεσολαβήσει και να ζητήσει από τον Βοεβόδα την αποφυλάκιση των συγχωριανών του.

Ο Απόστολος πήγε στα ανάκτορα και παρουσιάστηκε μπροστά στον αγά, ο οποίος μόλις διάβασε την επιστολή διέταξε την φυλάκιση του Αποστόλου. Η κατηγορία ήταν ότι ο Απόστολος επί τέσσερα χρόνια δεν είχε πληρώσει φόρο (χαράτσι). Ο Απόστολος υποσχεται να του πουλήσει το πατρικό του για να τον ξεπληρώσει αρκεί να φύγει από την Πόλη. Τότε όμως ένας γέροντας από την ίδια αντιπροσωπεία ζήτησε τον Απόστολο για την εύνοια που του έδειξαν οι Τούρκοι και είπε κακά λόγια στον Βοεβόδα προκειμένου να τον συκοφαντήσει.

Ο αγάς, χωρίς να το ερευνήσει τον έκλεισε στην φυλακή και διέταξε να τον βασανίσουν μέχρι να πεθάνει. Ο Απόστολος υπομένει τα βασανιστήρια με καρτερία και θάρρος και με περίσσια πίστη δηλώνει ότι δεν φοβάται τον θάνατο αφού έχει κοντά του τον Χριστό. Αυτή η δήλωση φουσκώνει την οργή του αγά ο οποίος τον ξυλοκοπεί και διατάσσει να τον κλείσουν στο κελί των μελλοθανάτων. Ο Άγιος απαντά: «...οι απειλές σου, ασεβή τύρανε, δεν θα με πτοήσουν, ούτε και θα απαρνηθώ τον γλυκό μου τον Χριστό...». Ο αγάς προκειμένου να του αλλάξει την πίστη του υπόσχεται πολλά πλούτη και δόξα, αλλά η παρακάτω δήλωση του Αποστόλου οργίζει περισσότερο τον αγά και τον κάνει να αποφασίσει την εκτέλεση του: «...μην αργοπορείτε και μην χάνετε μάτια τον καιρό σας, αυτό που είναι να κάνετε, κάντε το τώρα. Σας πληροφορώ ότι επειδή είμαι Χριστιανός, με οποιονδήποτε θάνατο και αν με θανατώσετε εγώ θα τον δεχθώ με χαρά για χάρη του Χριστού μου. Μην αργείτε λοιπόν. Θέλετε να με κάψετε; Εγώ θα μαζέψω τα ξύλα... Θέλετε να με κρεμάσετε; Εγώ θα σφίξω την θηλιά... Θέλετε να με αποκεφαλίσετε; Εγώ θα πάρω το ξίφος και θα το ακονήσω... Οποιο τέλος και αν αποφασίσετε να μου δώσετε εγώ θα σας βοηθήσω. Γι' αυτό λοιπόν μη χάνετε τον καιρό σας, αλλά τελειώστε γρήγορα αυτό που σκέφτεστε...»

Την επόμενη μέρα, στις 16 Αυγούστου το 1686, τα ξημερώματα τον οδηγούν στον τόπο της εκτέλεσης. Για άλλη μία φορά τον δελεάζουν με πλούτη αλλά δεν πτοείται. Ο δήμιος τελικά τον αποκεφαλίζει και εκείνη ακριβώς την στιγμή βλέπουν όλοι με θαυμασμό ένα φωτεινό αστέρι που σχημάτιζε το σχήμα του Σταυρού να κατεβαίνει από τον ουρανό και να στέκεται πάνω από τα σώμα του Αποστόλου. Οι Τούρκοι έριξαν το σώμα του στην θάλασσα και κανείς δεν ξέρεi τί απέγινε, όλοι όμως είδαν ότι δεν βυθίστηκε αλλά επέπλεε μέχρι να εξαφανιστεί από τα μάτια τους.

Μετά από έναν αιώνα, στα 1795, και μετά από πολλές προσπάθειες, ο επίσκοπος Σελευκείας Δοσίθεος έστειλε την κεφαλή του Αγίου στον Άγιο Λαυρέντιο, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα. Οι κάτοικοι του χωριού μετέτρεψαν το σπίτι του Αγίου σε ναό. Μάλιστα λέγεται ότι, επειδή οι τούρκοι έδιναν στους χωρικούς λίγο χρονικό διάστημα για να τον κτίσουν, αυτοί αφαιρούσαν τα υλικά από τα σπίτια τους και έκτιζαν τον ναό, για να μην χάνουν χρόνο.

Ο Άγιος Απόστολος ο Νέος είναι γνωστός και για τα θαύματα που έχει κάνει. Έχει αναφερθεί ότι με την βαθιά πίστη του ανθρώπου ο Άγιος έσωσε παιδιά από βέβαιο θάνατο, έχει θεραπεύσει παράλυτους και κωφάλαλους ανθρώπους και έχει σώσει πολλούς ανθρώπους από αυτοκινητιστικά ατυχήματα. Η μνήμη του Αγίου γιορτάζεται στις 16 Αυγούστου, ενώ πλήθος πιστών έρχεται από όλη την Θεσσαλία και την Ελλάδα, προκειμένου να τον τιμήσουν και να ζητήσουν την βοήθειά του στα προβλήματα της ζωής τους.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

Ο Νεομάρτυρας Άγιος Τριαντάφυλλος κατάγεται από την Ζαγορά του Πηλίου και προέρχεται από ενάρετη και απλή οικογένεια. Ήταν ναύτης, αλλά έδειξε από τα πρώτα χρόνια της ζωής του μεγάλη αγάπη για τα μηνύματα του χριστιανισμού που με μεγάλο ζήλο δεν έπαψε να διδάσκει μέχρι το τέλος της ζωής του. Ο τούρκος κατακτητής μάταια προσπάθησε να τον αναγκάσει να αρνηθεί τον Χριστό και έτσι τον θανάτωσε στα 18 του χρόνια με αποκεφαλισμό στις 8 Αυγούστου του 1860 στην Κωνσταντινούπολη μετά από πολλά βασανιστήρια. Οι στίχοι του Νικόδημου του Αγιορείτη αναφέρουν για τον Τριαντάφυλλο: « ο Τριαντάφυλλος έμοιαζε με νεαρό τριαντάφυλλο που βάφτηκε κόκκινο από την ροή του αίματός του ».

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ο ΝΕΟΣ

Ο Άγιος Γεράσιμος κατάγεται από το χωριό Λεοντάριο της Πελοποννήσου. Από μικρό παιδί αγάπησε τα γράμματα και την ενασχόληση με τα Θεία, γι' αυτό και ταξίδεψε και στην Ιερουσαλήμ, για να προσκυνήσει τους Άγιους τόπους.

Μετά από αυτό του το ταξίδι, αποφάσισε να κατοικήσει στο Βόλο και μάλιστα στο μοναστήρι Σουρβιά, στα σύνορα της Μακρυνίτσας.

Έγινε πολύ γνωστός στην Θεσσαλία για την αρετή του, τον απλό και ευχάριστο χαρακτήρα του και τα θαύματά του. Μάλιστα κατά την διάρκεια των περιοδειών του στο Βελεστίνο, στο Κανάλια, στην Αγιά, στο Λιβάδι, στην Κάρλα, έγινε τόσο αγαπητός, που οι κάτοικοι δεν τον άφηναν να αποχωρήσει από τα μέρη τους.

Όταν κατάλαβε ότι πλησίαζε η ώρα του θανάτου του, αναχώρησε πάλι για την Μακρυνίτσα, όπου και πέθανε στις 14 Σεπτεμβρίου του 1740. Τα λείψανά του Αγίου Γερασίμου φυλάσσονται μέχρι σήμερα και θεωρούνται θαυματουργά.

Ο ΆΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ του Ολύμπου

Ο Άγιος Διονύσιος γεννήθηκε στο Φανάρι. Ο πατέρας του, Νκόλαος, ήταν χαλκέας και σπαθοποιός και η μητέρα του ονομάζονταν Θεοδώρα. Ήταν και οι δύο απλοί και συνετοί άνθρωποι που προσπαθούσαν με τα λίγα χρήματα που έβγαζαν να μεγαλώσουν σωστά τον γιο τους που αρχικά τον ονόμασαν Δημήτριο. Αμέσως οι άνθρωποι αυτοί κατάλαβαν την κλίση του γιού τους και του έμαθαν γράμματα. Ο Διονύσιος, επειδή πόθησε να γίνει μοναχός το έσκασε από το σπίτι του και πήγε σ' ένα μοναστήρι όπου έμεινε αρκετό καιρό με το όνομα Δανιήλ. Στη συνέχεια, το έσκασε και από εκεί και θέλησε να πάει στο Άγιο Όρος. Ο πνευματικός της περιοχής αυτής όμως δεν τον δέχθηκε στο Άγιο Όρος, επειδή ήταν ακόμα μικρός. Όταν μεγάλωσε αρκετά επέστρεψε στο Άγιο Όρος, μετονομάστηκε Διονύσιος, χειροτονήθηκε διάκονος και μετά ιερέας. Στη συνέχεια ταξίδεψε αρκετά. Πήγε στο Ικόνιο, επισκέφτηκε τους Αγίους Τόπους και τα μέρη όπου έζησε ο Χριστός. Όταν επέστρεψε, οι Πατέρες της μονής του Φιλοθέου του ζήτησαν να γίνει ηγούμενος. Μετά από αυτό, επισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη, πήγε σ' ένα μοναστήρι της περιοχής, το έκανε ελληνικό από βουλγάρικο που ήταν. Γενικά τελειοποίησε την ακολουθία και έκανε πολλά καλά στην περιοχή αυτή.

Οι Βούλγαροι όμως της περιοχής αυτής τον μίσησαν για τις ικανότητές του και θέλησαν να τον βλάψουν. Μόλις το πληροφορήθηκε αυτό ο Διονύσιος, συγκέντρωσε πολλούς μοναχούς και πήγε στην Βέροια. Η φήμη της αρετής του εκείνη την εποχή ήταν μεγάλη και συγκεντρώνονταν πολλοί πιστοί απ' όλη την Μακεδονία για να τον συναντήσουν και να ακούσουν τις συμβουλές και το κηρυγμά του. Μη θέλοντας να γίνει Αρχιερέας και να απολαύσει τις ανθρώπινες δόξες, φεύγει και απο εκεί και πηγαίνει στον Όλυμπο, όπου κτίζει μια μικρή και όμορφη εκκλησία, την Αγία Τριάδα.

Για άλλη μια φορά όμως τον συκοφάντησαν στον Τούρκο αφέντη, οτι τάχα με τα καλά που είχε κάνει στην περιοχή προσπαθεί να του πάρει την εξουσία. Γι' αυτό ο Διονύσιος πάλι φεύγει και πηγαίνει στην Ζαγορά απ' όπου όμως γρήγορα επιστρέφει στον Όλυμπο, επειδή οι κάτοικοι της περιοχής τον ζήτησαν πίσω. Ο Διονύσιος έκτισε στον Όλυμπο άλλες δυο εκκλησίες, τον Προφήτη Ηλία και την Μεταμόρφωση του Χριστού. Έμεινε εκεί ως τα βαθιά γεράματά του και πέθανε αφού θεράπευσε πολλές ψυχές και έγινε πασίγνωστος για τις αρετές του.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ Ο ΝΕΟΣ Ο μονοχίτων και ανυπόδητος

Ο Άγιος Συμεών γεννήθηκε από απλούς και ενάρετους γονείς. Δεν έχουμε πολλές πληροφορίες για τα πρώτα χρόνια της ζωής του και την οικογένειά του. Ο πατέρας του λέγονταν Αντρέας και ήταν ιερέας. Ο μικρός Συμεών από μικρή ηλικία ακολουθούσε τον πατέρα του στην εκκλησία, γεγονός που έδειξε το μεγάλο του ενδιαφέρον για την ζωή της εκκλησίας και τα Θεία. Σε ηλικία 15 χρονών έφυγε από το σπίτι του και ακολούθησε τον Επίσκοπο της Δημητριάδας. Ταξίδεψε στον Όλυμπο, στην Λάυρα, και τέλος εγκαταστάθηκε στο μοναστήρι του Φιλοθέου, όπου και έμεινε για αρκετό χρονικό διάστημα. Σ' αυτή την περιοχή απέκτησε μεγάλη φήμη για τον ευχάριστό του χαρακτήρα και τι μεγάλο ήθος του, γι' αυτό και καθημερινά άνθρωποι έρχονταν από παντού για να τον γνωρίσουν. Στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στο όρος Φλαμούριο, όπου και πέρασε αρκετά χρόνια με αυστηρά λιτή και ασκητική ζωή, μέχρι να συγκεντρώσει γύρω του μια ομάδα από ιερείς και διακόνους. Ταξίδεψε στην Λάρισα, στον Τύρναβο, στην Ελασσόνα, στην Θήβα και στην Αθήνα κηρύσσοντας το θέλημα του Θεού.

Όμως οι Τούρκοι ηγεμόνες της περιοχής αυτής τον μίσησαν για την συμπάθεια που του έδειχνε ο κόσμος και τον κατηγορήσαν ότι προσπαθεί να εκριστιανίσει τους Τούρκους, γι' αυτό και τον φυλάκισαν. Αμέσως όμως έλαμψε η αλήθεια και αφέθηκε ελεύθερος. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα πέρασε στην Κωνσταντινούπολη, όπου και πέθανε. Τα λείψανά του θεωρούνται μέχρι σήμερα θαυματουργά.

Ο ΆΓΙΟΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ ΓΕΔΕΩΝ

Ο Άγιος Γεδεών κατάγονταν από την Μαγνησία. Κήρυξε τον χριστιανισμό με πολύ ζήλο και υπομονή και έγινε μοναχός στο Άγιο Όρος. Με την απειλή βίας για μικρό χρονικό διάστημα απαρνήθηκε τον χριστιανισμό, οι Τούρκοι όμως δεν κατάφεραν να τον πείσουν να αλλάξει την πίστη του και να ζήσει μέσα στα πλούτη που του υπόσχονταν με αποτέλεσμα να τον βασανίζουν μέχρι να λυγίσει. Όμως ο Γεδεών κατάφερε να παραμείνει σταθερός στις αρχές του με αποτέλεσμα οι Τούρκοι να τον συλλάβουν και να τον καταταμαχίσουν το 1818. Σήμερα είναι ο Άγιος πολιούχος του Τυρνάβου όπου και κάθε χρόνο στις 30 Δεκεμβρίου γιορτάζεται πανηγυρικά.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΗΓΙΝΟΣ

Ο Άγιος Ρηγίνος υπήρξε επίσκοπος Σκοπέλου. Γεννήθηκε στην Λειβαδιά από ευσεβείς γονείς. Πηγές αναφέρουν ότι πήρε μέρος στην α' Οικουμενική Σύνοδο.

Πέθανε μαρτυρικά στην Σκόπελο στις 25 Φεβρουαρίου του 362 μετά από φρικτά βασανιστήρια και λέγεται ότι μαρτύρησε στην τοποθεσία «Παλαιό Γεφύρι», που απέχει 8 χιλιόμετρα από την πόλη της Σκοπέλου. Σ' αυτό το σημείο το 1903 υψώθηκε αναμνηστική στήλη. Τα λείψανα του Αγίου μεταφέρθηκαν στην Κύπρο και σήμερα βρίσκονται στον Μητροπολιτικό ναό της Γέννησης του Χριστού.

Ο λαός γιορτάζει την μνήμη του στις 25 Φεβρουαρίου. Κάθε χρόνο μεταφέρονται για λιτανεία στο ναό του Αγίου, όπου ψάλλεται η Θεία Λειτουργία. Επίσης, η μνήμη του γιορτάζεται πανηγυρικά στην Λειβαδιά, στο ναό του Αγίου Νικολάου. Την ακολουθία του Αγίου την συνέγραψε ο Καισάριος Δαπόντες το 1740 και στην συνέχεια ακολούθησαν και άλλες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κώδικας 805 Μονής Βατοπεδίου
με την αρχή της ανέκδοτης ακολουθίας
του Αγίου Σταματίου

Ἀπολυθὲν τὸ ἄγιον Μεγάλιτρος ἐτα-
ματίου. Ἐσπείρας τὸ Μαμαριὸς ἀνιρ-
κὺρὸν εὐάφραξα, φάησεν πρῶτον τῆς
ἀγίας εὐωνος δ. καὶ τὸ ἄγιον δ. ἡσπεί-
ρα
Ἐδωκας σκευάσων.
Ἐμὲ χαρμῶντος, ἐν τῇ καινῇ συν-
ταξίᾳ τῆς ἀγίας δεσπόσης, ἢ ἐν δόξῃ ἀ-
δελφοῖς, θηροῦ Ἐταματίου, τὸ μόνον τὸ βό-
λου, κατὰ φαιδρύνουσα πύξος, τὸς εὐτεροῦν-
τας αὐτὸ τὴν πάνσοστον, μνήμην τὴν
ἀειδοῦσάν, καὶ προσκυνοῦσαν τὰ χεῖρα,
ἁματιῶν χαρισματα, τοῖς νόσοι παρεχόντα.~
Ἐσπείρας ἢ μνήμης, ἢ φωταγωγῆς καὶ σε-
βάσιμος, ἀδελφοῦ Ἐταματίου, ἐν δέσῃ
φαιδρύνουσα, σωματικῶν ἁματιῶν, προσκυνοῦ-
σαι καὶ πάντας, ἐμνήν ἐν γόσῃ τὸς δὲ, ἀ-
γῶνας μαρτύς τὸς νόσοι πύξος, δι' ἃν χρι-
ζὸν ἐδόξασας, καὶ ἀσεβῶντας κατήσχυ-
ρας, καὶ τυραννοῦν κατεβασας, τὴν
ἁφρὸν καὶ τὸ φραγμα.~
Ἐσπείρας σου ἡγιαζαί, καὶ ἀγαθὸς εἰς τὰ ὄρα-
τα, οὐρανῶν γαρῖζεταί, Ἐταματίου.
Ἐνδοξέ.

Τὸ βόλο τερωνόν θλάγμα, αἰσχος
τῶν εὐ τῆς ἀγάφ,
τῶν νεοάδλων μαχημα Ἐταματίου-
τρισμάμαφ,
Ἀταξέ ἡδὴ τὸν χριζὸν νόσοι τῶν οὐ τιμῶν
τῶν,
Καὶ τὴν ἀγίαν μνήμης λαμαρῶν ἐσπείρας
τῶν, ἀδελφῶν Ἐταματίου.~

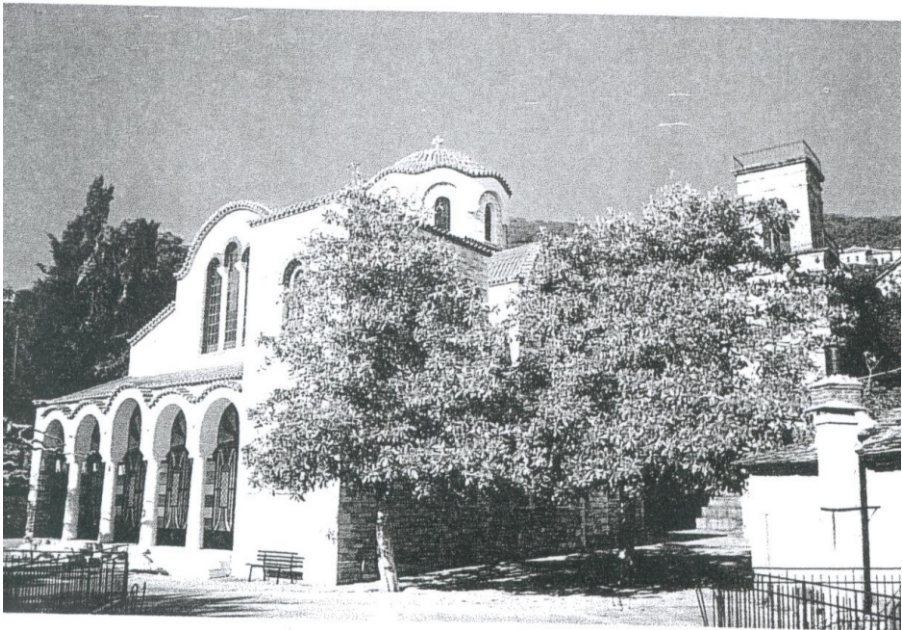
Πατρίδα: δὲ σου τὸν ἐπιμελεσιμῶντιν -
ἐσπείρας ὀνόματι Μεγάλου Γεωργίου,
Φύχεται ἀσπίμονα πάντοιας θλάφης.~
καὶ καινῶσιν Νεομαρτύς Ἐταματίου.~

Ο Άγιος Διονύσιος του Ολύμπου

Ο Όσιος Συμεών ο μονοχίτων και ανυπόδητος

Η εικόνα του Αγίου Αποστόλου του Νέου απότο τέμπλο του ναού
του στο χωριό του Πηλίου Άγιος Λαυρέντιο

Εντυπώσεις γύρω από την ιστορία του Νέου Απόστολου

...μου έκανε εντύπωση ότι με όποιο θάνατο και αν τον σκότωναν αυτός έλεγε ότι θα τους βοηθήσει. Επίσης το ότι οι κάτοικοι του χωριού έκτισαν στη θέση του σπιτιού τους έναν ναό και αφαιρούσαν υλικά από τα δικά τους σπίτια, γιατί ο αγάς τους έδινε λίγο χρόνο για να κτίσουν εκκλησία. Ο Άγιος Απόστολος ήταν πολύ πιστός και γενναίος.

Παναγιώτα Σκρουμπέλου

... Αν και 15 χρονών, ο Άγιος Απόστολος είχε πολύ θάρρος. Όταν πήγε στον Τούρκο που εισέπραττε τους φόρους από τους φτωχούς Πηλιορείτες για να ζητήσει το δίκιο του, αν και του υποσχέθηκε πλούτη και δόξα, αυτός γενναία αρνήθηκε. Μάλιστα προσφέρθηκε ο ίδιος να φέρει το σχοινί για να τον κρεμάσουν και να ακονήσει το σπαθί για να τον αποκεφαλίσουν. Επίσης μου έκανε εντύπωση που οι χωρικοί γκρέμισαν τα σπίτια τους για να κτίσουν στο χωριό τους τον ναό του Αγίου.

Γιάννης Σκοτεινιώτης

...από την ζωή του Αγίου Αποστόλου μου έκανε εντύπωση πως ενώ ήταν πολύ μικρός, δεν αρνήθηκε την πίστη του και ενώ του έδιναν χρήματα δεν τα έπαιρνε. Ο κόσμος τον αγαπούσε τόσο πολύ, που για να φτιάξει τον ναό του, γκρέμισε ακόμα και τα σπίτια του και με αυτά τα υλικά βοήθησε στο κτίσιμο. Οι Τούρκοι επειδή ο Άγιος δεν αρνιόταν την πίστη του, τον αποκεφάλισαν και το σώμα του το έριξαν στη θάλασσα και δεν βυθίστηκε αλλά επέπλεε μέχρι να χυθεί από τα μάτια τους.

Βαγγέλης Αποστολίδης

...περισσότερη εντύπωση μου έκανε ότι ο Απόστολος έφυγε από το Πήλιο για να πάει στην Κωνσταντινούπολη να δουλέψει και ότι όταν τον βασάνιζαν για να αλλάξει πίστη αυτός έλεγε ότι θα τους βοηθήσει για να τον σκοτώσουν! Είχε μεγάλη πίστη και αγάπη στον Χριστό. Επειδή δεν άλλαξε πίστη μετά από τόσα βάσανα τον σκότωσαν. Αυτό δείχνει ότι ο σπόρος που είχε ρίξει ο Χριστός είχε ριζώσει βαθιά μέσα στην καρδιά του.

Θανάσης Χατζηπολυχρόνου

...μου έκανε εντύπωση ότι ο Απόστολος έδωσε την ζωή του και χωρίς δισταγμό έλεγε στον Βοεβόδα «θέλετε να με κρεμάσετε; Εγώ θα σφίξω την θηλιά...». Οι χωρικοί μετά από έναν αιώνα από την μεγάλη αγάπη τους μετέτρεψαν το σπίτι του σε εκκλησία αφαιρώντας από τα σπίτια τους τα απαραίτητα υλικά. Μου έκανε ακόμα εντύπωση ότι αν και τόσο μικρός ήταν τόσο θαρραλλέος και άντεξε στα μαρτύρια των Τούρκων.

Μαρία Κολυμβάση

... εντύπωση μου έκανε ότι αν και του έκαναν βασανιστήρια αυτός ήταν πολύ γενναίος και άντεχε. Επίσης, το ότι οι κάτοικοι του χωριού έπαιρναν υλικά από τα σπίτια τους για να κτίσουν τον ναό στην θέση του σπιτιού του.

Κώστας Καούρης

©

6/θ ΠΙΛΟΤΙΚΟ ΟΛΟΗΜΕΡΟ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ
“Ν. ΤΣΟΠΟΤΟΣ”

370.10 ΠΟΡΤΑΡΙΑ
ΤΗΛ. 0428 99440
E-mail: sxoleio-portarias@argo.net.gr

Οργάνωση Project:: Καλλιόπη Κωνσταντινίδου

Ομάδα Εργασίας: Βαγγέλης Αποστολίδης, Θανάσης Χατζηπολυχρόνου,
Γιάννης Σκοτεινιώτης, Καούρης Κων/νος, Μαστέλλος Δημήτρης, Πατίδης
Θεόδωρος, Κολυμβάση Μαρία, Σκρουμπέλου Παναγιώτα (Στ' τάξη 2001-02)

Επιμέλεια - Ηλεκτρονική Επεξεργασία: Ηρακλής Καραγιάννης

